

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017
METROPOLIS, 90 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Στις 10 Ιανουαρίου του 1927, στο Βερολίνο, προβλήθηκε για πρώτη φορά η εμβληματική ταινία του Φριτς Λανγκ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ. Είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία επιστημονικής φαντασίας και χωρίς αμφιβολία έχει επηρεάσει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη το κινηματογραφικό φάσμα του είδους και όχι μόνο. Της αξίζει λοιπόν, ενενήντα χρόνια μετά, ένα αφιέρωμα, ένας φόρος τιμής για την ανεκδιήγητη πρωτοπορία της, το μεγαλείο των εικόνων της και την ανεκτίμητη συμβολή της. Έτσι, η κινηματογραφική αυλαία για το 2017, θα πέσει με ένα ιδιότυπο αφιέρωμα στο ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ του Φριτς Λανγκ (7/12) και στο πως διατηρείται ακέραια μέχρι και σήμερα.

Αν κάποιος παρακολουθήσει σήμερα το ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ δεν υπάρχει περίπτωση να μην παρατηρήσει κάτι γνώριμο, να μην αναρωτηθεί «...που το έχω δει αυτό...». Δεν υπάρχει, χωρίς υπερβολή, ταινία sci-fi, που να μην έχει έστω και μια μικρή αναφορά, που να μην έχει δανειστεί κάτι από αυτήν. Ο Γκοντάρ, λάτρης του Λανγκ, δημιούργησε την Alphaville του και ο Κιούμπρικ την Οδύσσειά του, με ομολογημένη έμπνευση από το ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ. Στο Dark City και στις ταινίες Batman αναγνωρίζουμε τη δυστοπική πόλη, στο Blade Runner και στην Τεχνητή Νοημοσύνη συναντάμε τους Ανθρώπους/ Ρέπλικες, στο Πέμπτο Στοιχείο το κυκλοφοριακό σύστημα είναι σχεδόν πανομοιότυπο, ενώ η πόλη του Σούπερμαν λέγεται – όχι τυχαία – Μετρόπολις.

Όμως η δύναμη της ταινίας αυτής, παρότι δεν είχε μεγάλη επιτυχία στην εποχή της, ήταν ανυπολόγιστη, ξεπέρασε τα όρια της επιστημονικής φαντασίας και άγγιξε κι άλλους τομείς. Στο αφιέρωμα αυτό, θα γίνει μια πιο ευρεία προσπάθεια προσέγγισης του ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ, ξεφεύγοντας λίγο από τα στενά όρια του sci-fi.

Μέσα από την ταινία του Τσάρλι Τσάπλιν ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (28/12), παρατηρεί κανείς την επίδραση της ταινίας στην εποχή της, τις συνέπειες του εκμοντερνισμού και του εκσυγχρονισμού, που караδοκούσαν. Η χορογραφία του Τσάπλιν με τις μηχανές έχει αναμφίβολα κάτι κοινό με τη χορογραφία των εργατών στα καζάνια της ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ!

Μπορεί το PLAYTIME του Ζακ Τατί (21/12) να μην είναι δραματικό, να μην είναι επαναστατικό, να μην είναι sci-fi, είναι όμως μια «διακήρυξη» για την επίδραση του μοντερνισμού στην καθημερινή ζωή, με αρχιτεκτονικά μοτίβα που έχουν σημείο αναφοράς το έπος του Φριτς Λανγκ.

Από ένα τέτοιο αφιέρωμα, δε θα μπορούσε να λείπει και μια καθαρόαιμη ταινία επιστημονικής φαντασίας που να είναι βαθιά και άρρηκτα συνδεδεμένη με το αρχέτυπο ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ. Μετά από πολύ σκέψη, από αναρίθμητες επιλογές και πολλές διαφωνίες, ομόφωνα αποφασίστηκε, ότι η πιο κατάλληλη ταινία sci-fi για να τιμηθεί το ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ, είναι το BRAZIL του Τέρι Γκίλιαμ (14/12).

Την Κυριακή 3/12 θα προβληθούν οι βραβευμένες ταινίες του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, στο καφέ μπαρ BABA YAGA, (Χρ. Κουμάντου) στις 20:00, με ελεύθερη είσοδο.

Η προβολή της ταινίας ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ θα γίνει κατ' εξαίρεση στο Πνευματικό Κέντρο Καλαμάτας με ελεύθερη είσοδο. Την ταινία θα επενδύσει ζωντανά η Δημοτική Φιλαρμονική Καλαμάτας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

03/12 Η ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ [2017]

οι βραβευμένες ταινίες του φετινού Φεστιβάλ έρχονται στην Καλαμάτα
20:00 | Baba Yaga | Είσοδος ελεύθερη

07/12 METROPOLIS [1927]

σκηνοθεσία: Fritz Lang

παίζουν: Brigitte Helm, Alfred Abel

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη
κάτω των 18

14/12 BRAZIL [1985]

σκηνοθεσία: Terry Gilliam

παίζουν: Jonathan Pryce, Kim Greist, Robert De Niro

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη
κάτω των 18

21/12 PLAYTIME [1967]

σκηνοθεσία: Jacques Tati

παίζουν: Jacques Tati, Barbara Dennek

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη
κάτω των 18

28/12 ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ [1936]

σκηνοθεσία: Charles Chaplin

παίζουν: Charles Chaplin, Paulette Goddard

21:30 | Πνευματικό κέντρο | Είσοδος ελεύθερη

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Festival | 2017 | GR | 120'

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

οι βραβευμένες ταινίες του φετινού Φεστιβάλ έρχονται στην Καλαμάτα
20:00 | Baba Yaga | Είσοδος ελεύθερη

Το φεστιβάλ ελληνικών ταινιών μικρού μήκους της Δράμας σαραντάρισε φέτος και παραμένει αδιάλειπτα, η πόλη των μικρομηκάδων, ο τόπος που δίνουν κάθε χρόνο ραντεβού όλοι οι δημιουργοί που ασχολούνται με το συγκεκριμένο είδος. Αυτό αποδεικνύεται τόσο από το μεγάλο αριθμό συμμετοχών στη διοργάνωση, όσο και από την προσέλευση κοινού και κινηματογραφιστών.

65 ελληνικές ταινίες διαγωνίστηκαν φέτος για τα βραβεία. Η θεματολογία που απασχόλησε τους δημιουργούς είχε να κάνει κυρίως με το θάνατο και τη διαχείρισή του, την ανεργία, την οικονομική κρίση και πώς επηρεάζει διάφορες πλευρές της ζωής, τα γηρατεία, το ζήτημα της έμφυλης ταυτότητας και βέβαια τις ανθρώπινες σχέσεις.

Να θυμίσουμε πως μεγάλος νικητής της φετινής διοργάνωσης (Χρυσός Διόνυσος) ανακηρύχθηκε ο Βαγγέλης Λυμπερόπουλος για το «Play» του ενώ τον Αργυρό Διόνυσο απέσπασε ο Δημήτρης Νάκος για το «Κατάψυξη».

Στις 3/12 στο Baba Yaga οι φίλοι της ταινίας μικρού μήκους θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τις βραβευμένες ταινίες του φετινού Φεστιβάλ Δράμας και να έρθουν σε επαφή με το έργο καταξιωμένων δημιουργών και ανερχόμενων καλλιτεχνών που θα μας απασχολήσουν στο μέλλον.

Το Φεστιβάλ Ελληνικών Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, μετά την φετινή, επιτυχημένη 40η διοργάνωση του, «κάνει στάση» στην Καλαμάτα την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου στο Baba Yaga, προβάλλοντας με ελεύθερη είσοδο τις βραβευμένες ταινίες του φετινού ελληνικού διαγωνιστικού τμήματος.

ΠΕΜΠΤΗ 07 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

METROPOLIS

Drama, Sci-Fi | 1927 | GER | 152'

σκηνοθεσία: Fritz Lang

παίζουν: Brigitte Helm, Alfred Abel

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη

κάτω των 18

Στη φουτουριστική Μητρόπολη, η κοινωνία είναι χωρισμένη ανάμεσα στην εύπορη άρχουσα τάξη και στους εργάτες. Όταν ο γιος του ιδρυτή της πόλης ερωτεύεται τη φτωχή Μαρία, την κόρη ενός εργάτη, αποφασίζει να τη βοηθήσει για να αποκατασταθεί η κοινωνική δικαιοσύνη.

Πρόκειται για την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία επιστημονικής φαντασίας. Γυρίστηκε κατά την περίοδο της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και συνδέεται με το φασισμό και τον κομμουνισμό, τις πιο ισχυρές ιδεολογίες στην Ευρώπη εκείνη την εποχή. Αποτελεί για πολλούς ένα σοσιαλιστικό μανιφέστο, καθώς παρουσιάζει την καταπίεση των εργατών από την ανώτερη τάξη.

Το σενάριο ήταν της Τέα φον Χάρμπου, συντρόφου του Φριτς Λανγκ, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα γερμανικού εξπρεσιονισμού. ενώ η σκηνογραφία είναι

επηρεασμένη από το Μπάουχαους, τον Κυβισμό και τον Φουτουρισμό.

Το κόστος της ταινίας ανέρχεται περίπου στα επτά εκατομμύρια μάρκα, ποσό υπέρογκο για την εποχή, και θεωρείται ότι κατά το γύρισμά της, ο Φριτς Λανγκ είχε αναλογικά τη μεγαλύτερη δημιουργική ελευθερία, από κάθε άλλο σκηνοθέτη. Συμμετείχαν 38.000 άτομα εκ των οποίων οι 35.000 ήταν κομπάρσοι!. Οι τεχνικές φωτισμού και τα οπτικά εφέ εντυπωσίασαν και αποτέλεσαν πρόδρομο και σημείο αναφοράς για τις μετέπειτα ταινίες sci-fi.

Οι κόπιες της ταινίας υπέστησαν μεγάλη καταστροφή. Το 2008 βρέθηκε στο Μπουένος Αϊρες, στο Μουσείο Κινηματογράφου της Αργεντινής μια χωρίς περικοπές κópια, η οποία κρίθηκε ότι είναι η πρωτότυπη στην πλήρη της εκδοχή.

«Η ταινία αυτή δεν είναι ούτε για το σήμερα ούτε για το μέλλον. Δε μιλάει για ένα συγκεκριμένο μέρος. Δεν υπηρετεί καμία τάση, κόμμα ή τάξη. Έχει μια ιδέα που βασίζεται σε κάτι συγκεκριμένο. Ο μεσολαβητής ανάμεσα στον εγκέφαλο και τους μυς πρέπει να είναι η καρδιά».

Μ' αυτό ακριβώς το μήνυμα ξεκίνησε η ταινία στην πρώτη της προβολή στις 10 Ιανουαρίου 1927.

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

BRAZIL

Drama, Sci-Fi | 1985 | USA | 142'

σκηνοθεσία: Terry Gilliam

παίζουν: Jonathan Pryce, Kim Greist, Robert De Niro

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη κάτω των 18

Ο Σαμ Λόουρι, ένας χαμηλόβαθμος δημόσιος υπάλληλος, κάνει ό,τι μπορεί για να διορθώσει ένα γραφειοκρατικό λάθος, καταλήγοντας να θεωρείται εχθρός του συστήματος και τρομοκράτης. Παράλληλα, για να ξεφύγει από την πιεστική καθημερινότητα και την απολυταρχική εξουσία, φαντασιώνεται συνεχώς πως ζει σε έναν άλλο, ειδυλλιακό κόσμο.

Έχοντας ως αρχιτέκτονα του κόσμου του τον μέγιστο Φριτζ Λανγκ και ως πολεοδόμους τους πιο σκοτεινούς εφιάλτες των Κάφκα και Όργουελ, ο Τέρι Γκίλιαμ λειτουργεί περισσότερο ως ενορχηστρωτής παρά ως σκηνοθέτης. Συνθέτει ένα έπος που δεν υπάρχει όμοιό του στον Κινηματογράφο, ενώνοντας τα μουσικά ιντερλούδια, το σουρεαλισμό, το δυστοπικό κλίμα, μα και τις ακραία κωμικές καταστάσεις με μία απaráμιλλη μαεστρία. Η δύναμη των εικόνων της ταινίας κάνει την όποια περιγραφή «μικρή», καλώντας το θεατή να ονειρευτεί μαζί της, αποδομώντας τη ματαιότητα του ονείρου με τον πιο απρόσμενο τρόπο.

Η ταινία προτάθηκε για δύο Όσκαρ και κέρδισε πλήθος βραβείων, μα η ολοένα και αυξανόμενη αποδοχή από πλήθος θεατών αποτελεί τη μεγαλύτερή της παρακαταθήκη.

ΠΕΜΠΤΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

PLAYTIME

Comedy | 1967 | FR | 115'

σκηνοθεσία: Jacques Tati

παίζουν: Jacques Tati, Barbara Dennek

21:30 | Αμφ. Θοδ. Αγγελόπουλος Εργατικό Κέντρο | Είσοδος 4 ευρώ, ελεύθερη
κάτω των 18

Συνεχιστής των μεγάλων κωμικών του βωβού κινηματογράφου Charlie Chaplin, Buster Keaton και Harold Lloyd, ο γάλλος Jacques Tati υπήρξε ο σημαντικότερος κωμικός του κινηματογράφου στην γηραιά ήπειρο από την εμφάνιση του ομιλούντος έως σήμερα. Όντας κατά βάση ένας κωμικός του βωβού «έπαιξε» τόσο με τους ήχους της ταινίας όσο και την νέα τεχνολογία με ένα χιούμορ ευγενικό, λεπτό και συχνά μελαγχολικό.

Η τέταρτη ταινία του Playtime (1967) είναι ένα ασύγκριτο έργο μουσειακής αξίας. Με όχημα την διακριτική ειρωνεία και το γεμάτο γαλατική ευγένεια χιούμορ, περιπλανιέται στους χώρους μίας σύγχρονης μεγαλούπολης. Το βλέμμα του, ειρωνικό και αποστασιοποιημένο απέναντι στον παραλογισμό του μοντέρνου πολιτισμού, καταγράφει την μεταμόρφωση του χώρου: η παράδοση και η παλιά πόλη έχει μετασχηματισθεί σε μια συγκέντρωση όγκων τσιμέντου και γυαλιού, στην μοντέρνα πόλη. Οι μηχανές και η σχέση των ανθρώπων μαζί τους, η κίνηση της ανθρώπινης μορφής μέσα στον χώρο, η απουσία του διαλόγου (ο λόγος υπάρχει μόνο ως ήχος) και η δημιουργία ενός ηχητικού περιβάλλοντος που υπογραμμίζει και επιτείνει την δύναμη της εικόνας αποτελούν κεντρικά στοιχεία της σκηνοθετικής γραμμής.

Θεωρούμενη, όχι άδικα, ως το αριστούργημα του Tati η ταινία απαίτησε από τον δημιουργό της σχεδόν μια δεκαετία προετοιμασιών. Η δαπανηρή κατασκευή των σκηνικών (για τις ανάγκες της ταινίας κατασκευάστηκαν δύο πολυκατοικίες και το στούντιο ονομάστηκε Tativille) και η ψυχρή υποδοχή που επιφυλάχθηκε στην ταινία οδήγησαν τον δημιουργό της στην χρεοκοπία. Όμως η ταινία παραμένει μια απόδειξη της σκηνοθετικής του ιδιοφυΐας: στις εικόνες της ο Tati, με μέσο το κωμικό, συλλαμβάνει και εκφράζει το πνεύμα των καιρών, το κενό της σύγχρονης ζωής, το αδιέξοδο του μοντέρνου πολιτισμού.

Όπως γράφει ο Βασίλης Ραφαηλίδης σε μια κριτική του στο περιοδικό Σύγχρονος Κινηματογράφος (No 4, 1970): «Ο Tati δεν είναι απαισιόδοξος. Ούτε μέμφεται τον πολιτισμό, ούτε οδύρεται για τις ανωμαλίες που προκαλεί η ανικανότητα προσαρμογής μας σ' αυτόν. Μόνο που νά, δεν εννοεί να υποταχθεί στο αγελαίο πνεύμα, στα άνωθεν παραγγέλματα. Και μελαγχολεί ατενίζοντας την άβυσσο της ανθρώπινης αβουλίας και την άκαμπτη δικτατορία του μπετόν-αρμέ».

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

προβολή με συνοδεία ζωντανής μουσικής

Comedy, Drama, Family | 1936 | USA | 87'

σκηνοθεσία: Charles Chaplin

παίζουν: Charles Chaplin, Paulette Goddard

21:30 | Πνευματικό Κέντρο | Είσοδος ελεύθερη

Οι Μοντέρνοι Καιροί, το συνταραχτικό και προφητικό αριστούργημα του Τσάρλι Τσάπλιν είναι μια από τις καλύτερες κωμωδίες όλων των εποχών.

Κοινωνική κριτική, σουρεαλισμός, ανθρωπισμός και ψυχαγωγία συνυπάρχουν μοναδικά στην ταινία μαζί με υπέροχα ενορχηστρωμένες κωμικές σκηνές ανθολογίας. Οι Μοντέρνοι Καιροί θα αποτελέσουν την ευφυή και προφητική παρακαταθήκη του Τσάρλι Τσάπλιν πάνω στην παράνοια της σύγχρονης κοινωνίας και της τεχνολογικής προόδου, που παραμένει μέχρι σήμερα, τραγικά επίκαιρη.

Στην υπόθεση, ο Τσάπλιν είναι ένας εργάτης φάμπρικας που προσπαθεί να συγχρονιστεί με τη γραμμή παραγωγής σφίγγοντας βίδες, ενώ το τυραννικό αφεντικό του παρακολουθεί το προσωπικό μέσα από μόνιτορ σαν άλλος «Μεγάλος Αδελφός».

Όταν συναντάει και ερωτεύεται μια ορφανή κοπέλα του δρόμου, οι δυο τους ονειρεύονται μια πιο όμορφη και ήρεμη ζωή μακριά από τον αστικό εφιάλτη της μοντέρνας βιομηχανικής κοινωνίας, όμως μια σειρά από ατυχή αστεία; περιστατικά τον καθιστούν διαρκώς παρεξηγημένο και κυνηγημένο.

Η Νέα Κινηματογραφική Λέσχη Καλαμάτας και η Δημοτική Φιλαρμονική Καλαμάτας παρουσιάζουν την ταινία "Μοντέρνοι καιροί" του Charlie Chaplin", συνοδεία ζωντανής μουσικής, σε μια εκδήλωση με ελεύθερη είσοδο, που τελεί υπό την αιγίδα του Δήμου Καλαμάτας. Θα ακουστούν τραγούδια από τους Νίκος Ζιάζιαρη και Μιμίκια Τάσση και ορχηστρικά κομμάτια απο ταινίες του Charlie Chaplin.
